

Loslaten

Heb jij wel eens iets of iemand moeten loslaten? Dat kan op verschillende manieren en momenten. Iedereen krijgt er ooit mee te maken: van school wisselen, een nieuw team bij de sportclub, verhuizen, afscheid nemen van een huisdier of overleden familielid. De ene keer is het verdrietig, iets of iemand te (moeten) loslaten, maar de andere keer laat het je groeien op je weg naar zelfstandigheid. Loslaten, vertrouw er maar op dat het goed komt! ■

Een van ons junior

Anne-Fleur van Amerongen...

verruilde afgelopen zomer de Willibrordusschool in Diessen voor het Mill-Hillcollege in Goirle. Samen met haar ouders Ronald en Angelique vertelt zij over deze stap.

De fiets op

Niet meer de deur uit, de hoek om en het schoolplein op stappen, maar een uur voor aanvang van school de fiets op en ruim een half uur trappen. Dat went gelukkig snel. "Het is gezellig en je wordt goed wakker", aldus Anne-Fleur. En ook de ouders waren er zo aan gewend. Ronald: "Het is eigenlijk hetzelfde gevoel als bij de overgang van kleuter naar groep 3, maar dan in het groot."

Een nieuwe school

Anne-Fleur was toe aan deze stap. Het Mill-Hill bevalt haar goed. Het is er anders dan op de basisschool, maar ze vindt het veel leuker. Vooral dat haar wereld groter wordt, dat ze zoveel nieuwe klasgenootjes heeft leren kennen en dat ze veel zelfstandiger mag werken aan projecten.

Er zit één meisje uit groep 8 bij haar in de klas. Andere oud-klasgenootjes ziet ze nog in de pauze, tijdens het fietsen, bij de hockeyclub of ze spreekt met hen af. Dan gaan ze bijvoorbeeld samen lunchen, statten of naar McDonald's. Er zitten niet zoveel meisjes in de klas. Gelukkig klikt het goed tussen de meiden. Binnenkort heeft Anne-Fleur het eerste verjaardagfeestje van een nieuwe vriendin.

Alles Kidz

Voor Ronald en Angelique is de afstand tot haar huidige vriendinnen groter. Anders dan in Diessen kennen ze nu ook hun ouders niet.

Groei

Anne-Fleur was al niet wereldvreemd en nu laten Ronald en Angelique haar bewuster los. Ze willen haar de ruimte geven zelfstandig te worden. "Ze heeft in Diessen een goede basis gehad en dat geeft zelfvertrouwen voor verdere stappen", aldus Angelique. De ouders merken de laatste maanden hoe snel de zelfstandigheid op deze leeftijd toeneemt. Ze zien dat Anne-Fleur die zichzelf eigen aan het maken is, en zijn trots op haar.

Andere tijden

Bij deze overgang van basis- naar middelbare school hebben Ronald en Angelique zich echt gerealiseerd hoe snel de tijd gaat. Acht jaar basisschool zijn voorbijgevlogen. Ze proberen die fase bij hun jongste dochter Lisemijn bewuster mee te maken. Anne-Fleur vindt het jammer dat ze haar zusje nu minder ziet. Niet meer tussen de middag samen naar huis en een boterham eten. Op zaterdag lukt dat helaas ook vaak niet vanwege het sporten. Angelique: "De momenten samen als gezin worden minder, dat is wennen. Iedere fase heeft zijn charme, ook deze van de middelbare school." ■

Loslaten betekent niet laten vallen, maar iemand de kans geven op eigen benen te staan...

Jezus als twaalfjarige in de tempel

Jezus mag met Jozef en Maria naar Jeruzalem om het paasfeest te vieren. Ze moeten drie dagen lopen. Na het feest gaan alle mensen weer naar huis. Onderweg komen Jozef en Maria erachter dat Jezus er niet bij is. Ze gaan terug naar Jeruzalem om Hem te zoeken. Uiteindelijk vinden ze Hem in de tempel. Maria vraagt: "Waarom ben Je niet met ons meegegaan? We konden Je nergens vinden en maakten ons zorgen." Jezus antwoordt: "Weet je dan niet dat Ik hier thuis hoor, in het huis van mijn Vader?" Daarna gaat Hij mee naar huis.

Al voor zijn geboorte wisten Jozef en Maria dat zij de ouders zouden worden van een bijzonder kind. In dit verhaal uit het Lucasevangelie begint voor hen het proces van Jezus loslaten op zijn levensweg. Ze ervaren voor de eerste keer dat Hij zijn eigen weg moet gaan.

Op bezoek bij oma rozijntje

Het is druk op het kerkhof, mensen met bloemen, en nog meer bloemen en mensen. "Het is bijna 2 november. Dan is het Allerzielen, het feest van de dode mensen", zegt opa. "Op deze dag denken de levenden extra aan hun doden. We mogen ze niet vergeten."

Stijn denkt: ik zal oma rozijntje nooit vergeten, maar waar ze ligt, is hij wel vergeten. Het is ook zo'n grote tuin met kruisen, engelen, vlinders en beelden van dingen die hij niet begrijpt. Oma heeft gelukkig een eenvoudig kruis; dat begrijpt Stijn wel.

"Let op," zegt opa, "eerst naar links, op het einde rechts en dan de achtste rij links in het midden, onder de treurwilg. Die laat zijn takken hangen van verdriet en om oma te beschermen."

Loslaten

Als ze onder de treurwilg staan, komt het moeilijke moment: opa wil dan zijn beide handen vrij hebben. Hij wil de grafsteen schoonmaken, de dode bloemen weghalen en met zijn handen over het graf strijken. Goedendag zeggen tegen oma, noemt hij dat. Stijn wil de grote hand niet loslaten, hij wilde die altijd blijven voelen, altijd veilig bij opa zijn. Hij heeft oma's hand al moeten loslaten en hem nooit meer teruggekregen. Opa's hand moet bij hem blijven. Stijn voelt dat opa's rechterhand zijn pink losmaakt; drie keer moet hij dat doen voor de pink echt los is. Dan de ringvinger, die niet wil; dan moeizaam de middenvinger en de wijsvinger samen loswrikken en tenslotte de duim.

Nu pakt opa Stijns hand met beide handen vast en zegt: "Je hand is nu los maar in mijn hoofd en mijn hart kom je nooit meer los; daar zit je vast, samen met oma." "Maar dat voel ik niet", zegt Stijn. "Toch wel, jongen. Doe je ogen dicht en kijk: daar is oma weer."

Zal Stijn zijn oma zien als hij zijn ogen sluit? En wil je weten wat opa en Stijn gezien hebben op weg naar het kerkhof? Lees het hele verhaal van oma rozijntje op de website bij Nieuws.

Woordzoeker

Streep de woorden weg. De overgebleven letters vormen een zin. Welke? Zie pagina 6 voor de oplossing.

afscheid	herfst	missen	verdriet
Allerzielen	herinneren	opvangen	vertrouwen
groeien	loslaten	vasthouden	voorzichtig
herdenken			

Manieren om te herdenken

Het verhaal vertelt hoe opa en Stijn oma herdenken bij haar graf. Vrienden van Jan hebben een berrmonumentje geplaatst op de plek waar hij verongelukt is. Familie en vrienden gaan er vaak naartoe om bloemen neer te leggen. Misschien heb je zo'n gedenkteken wel eens gezien.

In de kerken in onze parochie hangt er een jaar lang een gedachteniskruisje voor de overledenen die vanuit de kerk begraven zijn. Daarna krijgt de familie het mee naar

huis. Veel mensen hebben een bijzonder plekje, vaak een hoekje op een tafel of kastje, met een foto van de overledene, een bloemetje en een kaarsje. Daar zetten ze het kruisje dan bij. ■

Durf te vallen...

Stel je voor dat alle bomen tot nieuw inzicht zouden komen... dat ze zeiden met zijn allen:

"Wij laten géén blad meer vallen!"

En de korrels in de aren...

stel dat ze heel koppig waren:

"Nee, niet rijp worden dit jaar!

We blijven voor eeuwig bij elkaar!"

De natuur zou langzaam sterven en van lieverlee bederven.

Zo bekeken is het goed,

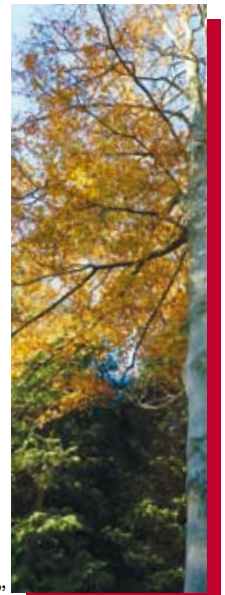
dat wat leeft, eens vallen moet.

Ook de mensen gaan ooit dood,

terug weer naar de hemelschoot.

Wees niet bang. God heeft gezegd:

"Wie valt in Mij, komt goed terecht."

L H O S L A T E N I N
H N E D U O H T S A V
E T G R O E I E N V E
R S R D I E H C S F A
D F T R O N E S S I M
E R O P V A N G E N U
N E L E I Z R E L L A
K H W T E I R D R E V
E N E W U O R T R E V
N E T A L S O L E N N
V O O R Z I C H T I G